

Προβληματισμοί για τα νέα σχολικά Θρησκευτικά (Ευδοξία Αυγουστίνου, Φιλολόγος - Θεολόγος)

Categories : [ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ](#)

Date : Νοεμβρίου 5, 2017

Μέ την έναρξη του σχολικού έτους βρεθήκαμε μάρτυρες μιᾶς ριζικής αλλαγῆς στό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν στήν Πρωτοβάθμια καί Δευτεροβάθμια Ἐκπαίδευση. Μέχρι πρίν λίγο, τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν δίδασκε τήν ὀρθόδοξη πίστη στούς μαθητές, οἱ ὁποῖοι στή συντριπτική τους πλειοψηφία στήν Ἑλλάδα εἶναι βαπτισμένοι Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί. Παράλληλα, ὑπῆρχαν καί στοιχεῖα θρησκευολογίας, πού διδάσκονταν ἀπό τήν Στ΄ Δημοτικοῦ μέχρι τήν Γ΄ Λυκείου σέ ἰδιαίτερα κεφάλαια καί ὄχι ἀναμεμιγμένα μέ τή διδασκαλία τῆς ὀρθόδοξης πίστεως.

Γιά πρώτη φορά ἀπό τήν ἵδρυση τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν ἀλλοιώνεται καί μετατρέπεται σέ μία περίεργη θρησκευολογία, στήν ὁποία **ἀναμειγνύονται ἡ ὀρθόδοξη πίστη μέ διάφορα θρησκευτά, δημιουργώντας σύγχυση καί ἐνσπείροντας ἀμφιβολίες στούς ἄπειρους καί χωρίς κρίση μαθητές.** Ὁ χῶρος μάλιστα πού διατίθεται στά νέα σχολικά ἐγχειρίδια γιά τή διδασκαλία τῆς ὀρθόδοξης πίστεως δέν εἶναι πρωτεύων οὔτε κᾶν ἐπαρκῆς. Τά ἄλλα θρησκευτά παρουσιάζονται μονόπλευρα, ἐνῶ ἀποκρύπτονται ἐπιμελημένα διδασκαλίες τους πού ὠθοῦν στόν φανατισμό, τόν ρατσισμό καί τό μίσος καί ἔρχονται σέ ἀντίθεση μέ τή δική μας παράδοση.

Πῶς νά προσλάβουν οἱ μαθητές τοῦ Δημοτικοῦ καί τοῦ Γυμνασίου ὅλες μαζί τίς θρησκεῖες καί μάλιστα **πολτοποιημένες στήν ἴδια ἐνότητα**, ὅταν σέ αὐτή τήν ἡλικία ἀγνοοῦν ἀκόμη καί τά βασικότερα σημεῖα τῆς πίστεως στήν ὁποία ἀνήκουν; Μέ τά καινούργια βιβλία -πού ἀπατηλά ὀνομάζονται φάκελοι- οὐσιαστικά **ἀκυρώνεται τό ἀναμφισβήτητο δικαίωμα τῶν γονέων νά δώσουν στά παιδιά τους θρησκευτική ἀγωγή σύμφωνα μέ τίς δικές τους πεποιθήσεις.**

Βεβαίως μέσα ἀπό τήν ταυτόχρονη διδασκαλία τῶν διαφόρων θρησκευτικῶν προσεγγίζεται καί ἡ ὀπτική τους σέ διάφορα κοινωνικά θέματα. Ἔτσι, ὅμως, ἐλλοχεύει ὁ κίνδυνος οἱ μαθητές νά υιοθετοῦν ἄκριτα πεποιθήσεις καί παραδοχές ξένες πρὸς τή δική τους πίστη. Ἐπιχειρεῖται, δηλαδή, μέ τά νέα προγράμματα σπουδῶν μία διείσδυση στή θρησκευτική τους συνείδηση, μέ σκοπό τήν ἐπιρροή καί τόν προσηλυτισμό τους σέ θρησκευτά καί ἐπικίνδυνους πνευματικούς χώρους.

Ἐπιπλέον, ἡ δομή τοῦ νέου Προγράμματος Σπουδῶν εἶναι ἄκρως προβληματική καί

άντιπαιδαγωγική. Δέν υπάρχει αλληλουχία ούτε καν στοιχειώδης ιστορική και λογική σειρά. Πληροφορίες από διάφορους θρησκευτικούς χώρους και παραθέματα «χύδην» συνωστίζονται άτάκτως, προσκαλώντας τόν διδάσκοντα νά τά συρράψει. Συνεπώς ή διδασκαλία τοῦ μαθήματος, ὅπως ἐπιβάλλεται ἀπό τό Ὑπουργεῖο Παιδείας, κρίνεται μή λειτουργική, ἀναποτελεσματική καί ἐν πολλοῖς ἐπικίνδυνη. Ἡ πολυθρησκευτική προσέγγιση τῶν νέων Προγραμμάτων Σπουδῶν στά Θρησκευτικά ὄχι μόνο δέν λύνει τίς ἀπορίες τῶν παιδιῶν, ἀλλά μάλλον τίς ἐπαυξάνει, ὀδεύοντας χωρίς εἰρμό, ἐνιαῖο κορμό καί διήκουσα ἔννοια.

Ἐξάλλου, πῶς μπορεῖ νά ἐρμηνευθεῖ καί τό ἀναγραφόμενο στόν «Ὁδηγό ἐκπαιδευτικοῦ στά Θρησκευτικά Δημοτικοῦ καί Γυμνασίου» ὅτι «Ἡ κριτική προσέγγιση τῆς ΘΕ (Θρησκευτικῆς Ἐκπαίδευσης) ἐπιχειρεῖ... νά τόν βοηθήσει (τόν μαθητή) νά μετακινηθεῖ ἀπό τίς προκατανοήσεις του καί νά διαλεχθεῖ μέ τίς ἀφηγήσεις καί τόν λόγο βασικῶν θρησκευτικῶν ἀλλά καί κοσμικῶν παραδόσεων πού ἀρνοῦνται τή θρησκευτική ἀλήθεια» (σελ. 20). Καί παρακάτω διαβάζουμε: «προσφέρουν εὐκαιρίες νά μελετήσουν καί νά στοχαστοῦν μέ δομημένο τρόπο διαφορετικές θρησκευτικές καί φιλοσοφικές θεωρήσεις καί νά προσεγγίσουν τίς θρησκευτικές ιδέες μέσα ἀπό διαφορετικές διαδρομές» (σελ. 21).

Τό θλιβερό εἶναι ὅτι τό νέο Πρόγραμμα Σπουδῶν ἀπευθύνεται μόνο σέ ὀρθόδοξους μαθητές, στοχεύοντας στήν ἀποδόμηση τῆς πίστες τους, ἐνῶ ρωμαιοκαθολικοί, μουσουλμάνοι καί ἐβραῖοι ἔλληνες μαθητές -ὅπου λειτουργοῦν σχολεῖα ἀμιγῶς δικά τους- ἔχουν τό προνόμιο νά διδάσκονται ὁμολογιακοῦ περιεχομένου μάθημα Θρησκευτικῶν. Ἡ ἀντιμετώπιση αὐτή συνιστᾷ ἄνιση μεταχείριση καί ἀδικία εἰς βάρος τῆς πίστες τῶν ὀρθόδοξων μαθητῶν.

Ὅλα αὐτά συντελοῦνται ἐνῶ ἀκόμη τό Σύνταγμά μας, στό προοίμιο τοῦ ὁποίου γίνεται ἐπίκληση τῆς «Ἀγίας καί Ὁμοουσίου καί Ἀδιαιρέτου Τριάδος», προβλέπει ὅτι: «Ἡ παιδεία... ἔχει σκοπό... τήν ἀνάπτυξη τῆς ἐθνικῆς καί θρησκευτικῆς συνείδησης» (ἄρθρο 16, §2). Ἐπιπλέον, θεμελιώνει ὅτι «Ἐπικρατοῦσα θρησκεία στήν Ἑλλάδα εἶναι ἡ θρησκεία τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ» (ἄρθρο 3, §1). Ἐπίσης, ὁ νόμος 1566/1985 ὀρίζει ὅτι ἡ Παιδεία ὑποβοηθεῖ τούς μαθητές «νά διακατέχονται ἀπό πίστη πρὸς τήν πατρίδα καί τά γνήσια στοιχεῖα τῆς ὀρθόδοξης χριστιανικῆς παράδοσης». Ἀλλά καί ἡ Εὐρωπαϊκὴ Σύμβαση δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου ρητὰ προβλέπει: «Πᾶν Κράτος... θά σέβεται τό δικαίωμα τῶν γονέων ὅπως ἐξασφαλίζωσι τήν μόρφωσιν καί ἐκπαίδευσιν... συμφώνως πρὸς τὰς ἰδίας αὐτῶν θρησκευτικὰς καί φιλοσοφικὰς πεποιθήσεις» (ἄρθρο 2). Νά θυμίσουμε ὅτι τό Εὐρωπαϊκὸ Δικαστήριον τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων μέ ἀπόφασή του στίς 20/7 /2007 καταδίκασε τή Νορβηγία (ὑπόθεση Folgero), ἐπειδὴ εἰσήγαγε στά δημόσια σχολεῖα ὕλη πολυθρησκευτικὴ γιὰ τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, ὅπως δηλαδή ἐπραξε καί τό ἑλληνικὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας. Ὅλο αὐτό τό νομοθετικὸ πλαίσιο μέ μία ὑπουργικὴ ἀπόφαση ἔχει ἀνατραπεῖ!

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

Σέ κάθε περίπτωση, ό έλληνικός λαός όφείλει νά γνωρίζει τήν αλήθεια. Οί γονεΐς θά πρέπει νά πάρουν τήν υπόθεση τής θρησκευτικῆς άγωγῆς τών παιδιών τους στά χέρια τους καί νά αντιδράσουν μέ όποιο τρόπο μποροῦν. Ἡ παθητική άποδοχή τών νέων μέτρων έν γένει ύφαίνει τήν καταδίκη μας ώς Γένους. Ἡ ίδια συγχυτική άτμόσφαιρα έτοιμάζεται καί γιά τά βιβλία τής Ἱστορίας άπό τήν έπόμενη σχολική χρονιά. Ἐπιβάλλεται άγώνας, μέχρις ότου τά βιβλία-φάκελοι άποσυρθοῦν. «Σ' αυτά τά δύσκολα χρόνια ό καθένας μας πρέπει νά κάνει ό,τι γίνεται άνθρωπίνως καί ό,τι δέν γίνεται άνθρωπίνως νά τό άφήνει στόν Θεό», διδάσκει ό άγιος Παΐσιος. Καί συνεχίζει: «Ἔτσι θά έχουμε ήσυχη τή συνείδησή μας ότι κάναμε έκεϊνο πού μπορούσαμε. Άν δέν αντιδράσουμε, θά σηκωθοῦν οί πρόγονοί μας άπό τούς τάφους. Ἐκεϊνοι υπέφεραν τόσα γιά τήν πατρίδα καί έμεΐς τί κάνουμε γι' αυτήν; Ἡ Ἑλλάδα, ή Ὀρθοδοξία, μέ τήν παράδοσή της, τούς άγίους καί τούς ήρωές της, νά πολεμῆται άπό τούς ίδιους τούς Ἑλληνες καί έμεΐς νά μή μιλάμε! Είναι φοβερό!» (Λόγοι Β', Πνευματική άφύπνιση, σσ. 36-37).

(Πηγή: aktines.blogspot.gr)